

“Assumiràs la veu d’un poble” començava dient l’escriptor de Burjassot.

Vicent Andrés Estellés, escriptor valencià nascut ara fa 100 anys, començava un dels seus poemes assegurant amb contundència que, en un futur, assumiríem la veu d’un poble.

Com sabia el poeta amb tanta certesa què faríem els lectors en el futur?

O és que, assegurant que seríem la veu del nostre poble, ens provocava el desig de ser-ho? Podríem deslligar el nostre pensament i fer tantes interpretacions com persones i circumstàncies hi hagen entre el públic present. Però per alliberar aquest pensament i fer que arribe a la resta de persones, necessitaríem una llengua.

Sabeu quina llengua va triar sempre Estellés? La seua llengua mare, la llengua del seu poble, el valencià.

I per què? Perquè era l’única que li donava els matisos de la seua cultura, la nostra cultura, i li permetia transmetre fins al més mínim detall. Una llengua nascuda per descriure el poble valencià i un poble valencià que només pot ser descrit amb la nostra llengua.

I és que, sabeu? Tindre una llengua és tindre un tresor. I amb els tresors no s’hi juga.

I nosaltres, IES Maestrat, què podem fer per lluir i cuidar el nostre tresor? Treballar dia a dia, i, de tant en tant, fer una festa gran com la d’avui.

Organitzar els concursos l’Òliba Romancera i Ciència a Grapats i actes com els d’avui, força a utilitzar i conèixer la llengua, i aquí el valencià, perquè és el vehicle de tot saber.

I, encara que avui nomenem a 14 persones guanyadores, fem un homenatge a l’esforç i l’aprenentatge de totes i tots els qui participeu. És més, fem un homenatge a l’aprenentatge motivat per un professorat i recolzat per unes famílies amb ganes que el nostre futur, que sou tots vosaltres, es forme, progresse i siga capaç d’assumir la veu d’un poble, que no és poc.